ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA ÁP-RA-HAM, I-SÁC VÀ GIA-CỐP

(Thứ Năm—Tiết thứ Nhất buổi Sáng)

Bài Một

Biết và kinh nghiệm
Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham
Đức Chúa Trời của I-sác
Đức Chúa Trời của Gia-cốp
để trở thành Israel của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Sáng. 28:13; 33:20; Xuất. 3:6, 14-15; Công. 3:13; Ga. 6:16; 1 Tê. 1:1

I. Đức Chúa Trời của chúng ta là Đức Chúa Trời của ba người đặc biệt—Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp; điều này ngụ ý Ngài là Đức Chúa Trời Tam Nhất—Xuất. 3:15; Mat. 28:19; 2 Cô. 13:14:

A. Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp là nền móng của dân tộc Israel; không có họ thì không có dân tộc Israel—Xuất. 3:15-16:

1. Dân của Đức Chúa Trời trở thành dân Ngài qua những kinh nghiệm của Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp; những kinh nghiệm của họ đạt đến đỉnh cao trong Israel, dân của Đức Chúa Trời.
2. Tất cả chúng ta đều cần có những yếu tố của Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp; không có những yếu tố này, chúng ta không thể là dân của Đức Chúa Trời, Israel của Đức Chúa Trời.

B. Trong Sáng Thế Kí, các kí thuật về Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp gối lên nhau; Sáng Thế Kí không miêu tả họ là ba cá nhân riêng biệt nhưng là những thành phần cấu tạo của một người tập thể:

1. Kinh nghiệm của Áp-ra-ham tượng trưng cho kinh nghiệm về Đức Chúa Trời Cha, nguồn duy nhất, trong việc Ngài kêu gọi con người, xưng công chính con người, và trang bị cho con người để sống bởi đức tin và sống trong sự tương giao với Ngài—12:1; 15:6; cch. 17–18; 19:29; 21:1-13; 22:1-18.
2. Kinh nghiệm của I-sác tượng trưng cho kinh nghiệm về Đức Chúa Trời Con trong việc Ngài cứu chuộc con người và ban phước cho con người cơ nghiệp gồm mọi sự phong phú của Ngài, một đời sống vui hưởng sự dư dật của Ngài, và một đời sống trong hòa bình—cc. 1-14; 25:5; 26:3-4, 12-33.
3. Kinh nghiệm của Gia-cốp (với Giô-sép) tượng trưng cho kinh nghiệm về Đức Chúa Trời Cha trong việc Ngài yêu thương con người và chọn con người (Mal. 1:2; La. 9:10-13) và về Đức Chúa Trời Linh trong việc Ngài khiến mọi sự cùng tương tác để tốt cho những người yêu mến Ngài, biến đổi con người và làm cho con người trưởng thành trong sự sống thần thượng, để con người có thể chúc phước cho người khác, cai trị trên khắp đất, và làm thỏa mãn tất cả mọi người bằng Đức Chúa Trời Con là nguồn cung ứng sự sống—Sáng. 27:41; 28:1–35:12; cch. 37; 39–49; La. 8:28-29.

II. Chúng ta cần biết và kinh nghiệm Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp:

A. Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời là nguồn duy nhất, là Đấng "gọi những điều chưa hiện hữu thành hiện hữu"—4:17:

1. Mục tiêu của Đức Chúa Trời phải đạt được theo thời điểm của Đức Chúa Trời và qua quyền năng của Đức Chúa Trời—Sáng. 17:17, 19, 21.
2. Đức Chúa Trời đã thực hiện một công tác đặc biệt trên Áp-ra-ham để chỉ cho ông thấy Đức Chúa Trời là Cha có nghĩa là gì—Êph. 4:6:

a. Biết Đức Chúa Trời là Cha tức là biết Ngài là nguồn, Đấng khởi xướng duy nhất, và mọi sự đều bắt nguồn từ Ngài—Mat. 15:13.
b. Tất cả chúng ta đều cần biết Đức Chúa Trời là Cha và mọi sự đều phát xuất từ Ngài—La. 11:36; 1 Cô. 8:6; Êph. 3:14-16.

B. Nơi I-sác, hình ảnh tốt nhất về Con, chúng ta thấy mọi sự đều đến từ Cha—Sáng. 24:36; 25:5:
1. Theo bức tranh trong Sáng Thế Kí chương 22, I-sác hình bóng cho Christ một cách chi tiết.
2. Nguyên tắc của I-sác là nguyên tắc nhận lãnh—25:5; 1 Cô. 4:7:
a. Ý nghĩa của Đức Chúa Trời Con ấy là mọi sự đều được nhận lãnh và không có điều gì được khởi xướng bởi Ngài—Gi. 16:15; 17:10; 5:19, 30.
b. Nơi I-sác, chúng ta thấy mọi sự đều đến từ Cha và vị trí của chúng ta là nhận lãnh—Sáng. 26:12-13; La. 11:36; 1 Cô. 4:7:
(1) Mối quan hệ của I-sác với Áp-ra-ham là mối quan hệ nhận lãnh; biết Đức Chúa Trời của I-sác là biết Đức Chúa Trời là Đấng cung ứng—Sáng. 24:36.
(2) Đức Chúa Trời là Cha, và mọi sự đều phát xuất từ Ngài; chúng ta là con, và mọi sự chúng ta có đều từ Ngài—1 Cô. 8:6; 11:12b.

C. Gia-cốp cho chúng ta thấy về Thánh Linh; những kinh nghiệm của ông đại diện cho công tác của Thánh Linh, và lịch sử của ông là một hình bóng về sự kỉ luật của Thánh Linh:
1. Đời sống của Gia-cốp là đời sống đại diện cho những sự xử lí của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Đức Chúa Trời của những sự xử lí—Sáng. 31:38-41:
a. Danh xưng *Đức Chúa Trời của Gia-cốp* ngụ ý cách Thánh Linh kỉ luật Gia-cốp, xử lí sự sống thiên nhiên của ông, cấu tạo Christ vào trong ông, và sinh trái của Linh trong ông—Ga. 5:22-23; Hê. 12:11.
b. Nếu muốn biết Đức Chúa Trời của Gia-cốp, chúng ta cần để cho Linh thực hiện công tác của Ngài trong chúng ta, xử lí sự sống thiên nhiên của chúng ta và cấu tạo Christ vào trong chúng ta.
2. Lịch sử của Gia-cốp là bức tranh về sự kỉ luật của Thánh Linh—Sáng. 47:9; 48:15-16a; Hê. 12:9-11:
a. Sự kỉ luật của Thánh Linh chỉ về những gì Thánh Linh đang thực hiện trong môi trường bên ngoài chúng ta—tức là sự sắp đặt của Ngài về mọi người, mọi sự, và mọi việc xảy ra—qua đó chúng ta đang được kỉ luật—La. 8:28.
b. Qua sự kỉ luật của Thánh Linh, Đức Chúa Trời phá đổ hoàn toàn yếu tố thọ tạo cũ trong chúng ta để yếu tố thọ tạo mới được xây dựng trong chúng ta.
3. Đức Chúa Trời xử lí sự sống thiên nhiên của chúng ta qua sự kỉ luật của Thánh Linh để Christ được tác thành vào chúng ta, cấu tạo vào trong chúng ta, và thành hình trong chúng ta vì sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Ga. 4:19; Êph. 3:16-21.

D. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Giê-hô-va, Ê-lô-him—Đức Chúa Trời Tam Nhất tự hữu và hằng hữu, Đấng Ta Là vĩ đại đời đời—Xuất. 3:6, 14; Khải. 1:4.

E. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Đức Chúa Trời của sự phục sinh—Xuất. 3:6, 15; Mat. 22:23-33; Công. 3:13.

F. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Đức Chúa Trời của nhà trại; Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp, mỗi người đều sống trong lều; đang khi sống trong lều, họ háo hức trông đợi nhà trại đời đời của Đức Chúa Trời, tức thành Giê-ru-sa-lem Mới—Xuất. 40:34-35; Sáng. 12:8; 13:18; 26:17, 25; 33:18; 35:21; Hê. 11:9-10; Khải. 21:2-3.

G. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham là Đức Chúa Trời của sự xưng công chính (Sáng. 15:6; La. 4:2-3), Đức Chúa Trời của I-sác là Đức Chúa Trời của ân điển (2 Cô. 13:14), và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Đức Chúa Trời của sự biến đổi qua sự kỉ luật thần thượng (3:18; Hê. 12:5-11); cuối cùng, Đức Chúa Trời của Gia-cốp đã trở thành Đức Chúa Trời của Israel (Sáng. 33:20; Xuất. 5:1), tức Đức Chúa Trời của Gia-cốp được biến đổi.

III. Kết quả của việc kinh nghiệm Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp là Israel của Đức Chúa Trời, Hội thánh trong Đức Chúa Trời Tam Nhất—Sáng. 35:10; 33:20; Ga. 6:16; 1 Tê. 1:1; Mat. 28:19:

A. Israel của Đức Chúa Trời là Israel thật (La. 9:6b; 2:28-29; Phil. 3:3), bao gồm tất cả tín đồ dân ngoại và Do Thái trong Christ, là các con thật của Áp-ra-ham, là gia đình đức tin, và là những người trong thọ tạo mới—Ga. 3:7, 29; 6:10, 15-16:

1. Israel thật, tức Israel thuộc linh, là Hội thánh—c. 16; Mat. 16:18.
2. Trong gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, chúng ta đã được làm nên các con Đức Chúa Trời và Israel của Đức Chúa Trời; phần định của chúng ta là làm các con của Đức Chúa Trời biểu lộ Đức Chúa Trời và cũng làm các vua trị vì trong vương quốc Đức Chúa Trời—Ga. 3:26; 6:10, 16; Khải. 5:10; 21:7; 22:5b; 12:5a.
3. Là Israel của Đức Chúa Trời, chúng ta đại diện Đức Chúa Trời, vận dụng uy quyền của Ngài, và thực hiện sự quản trị của Ngài trên đất để làm trọn mục đích của Ngài—Sáng. 1:26, 28; Lu. 10:19; Khải. 12:5, 7-11.

B. Israel của Đức Chúa Trời là Hội thánh trong Đức Chúa Trời Tam Nhất—1 Tê. 1:1; Mat. 28:19:

1. Khi Phao-lô nói về Hội thánh trong Đức Chúa Trời Cha và Chúa Jesus Christ thì thật ra ông có ý nói rằng Hội thánh ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất—1 Tê. 1:1; 1 Cô. 1:2; 12:4-6:
   a. Các cách diễn đạt Đức Chúa Trời Cha và Chúa Jesus Christ đều ngụ ý đến Linh; do đó, trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:1, Linh được ngụ ý và hiểu ngầm, nên chúng ta có thể nói Hội thánh đang ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất.
   b. Theo Kinh Thánh, không có chuyện Hội thánh chỉ ở trong Đức Chúa Trời; đúng hơn, Hội thánh ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình—Mat. 28:19; 2 Cô. 13:14.
   c. Hội thánh ở trong Đức Chúa Trời Cha và Chúa Jesus Christ nghĩa là Hội thánh ở trong Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình—Đấng đã trở nên Linh ban-sự-sống cùng với Cha và Con—Mat. 28:19; Êph. 4:4-6; Gi. 14:20.
2. Nếu thấy khải tượng về Hội thánh trong Đức Chúa Trời Tam Nhất thì khải tượng này sẽ kiểm soát suy nghĩ, hoạt động và toàn bộ đời sống của chúng ta—Châm. 29:18a; Công. 26:19.

© 2026 Living Stream Ministry